

Το μήνυμα της εκλογής

του Τραμπ

Το άρθρο που ακολουθεί το αναδημοσιεύουμε από το site της Κομμουνιστικής Τάσης www.marxismos.com

. Έχει γραφτεί από τον βρετανό μαρξιστή

Allan Woods

και με εργαλείο την επαναστατική μέθοδο του μαρξισμού

, εξετάζει και αναλύει τις αιτίες και την σημασία της εκλογής του Ντ. Τραμπ στις ΗΠΑ και φωτίζει τις συνέπειες που θα έχει όχι μόνο για την Αμερική αλλά για ολόκληρο τον κόσμο.
(-ΕΔ)

[Διαβάστε το άρθρο..](#) :

Το μήνυμα της εκλογής

του Τραμπ

Το μήνυμα της εκλογής του Τραμπ-Allan Woods

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:24 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:53

Το άρθρο που ακολουθεί το αναδημοσιεύουμε από το site της Κομμουνιστικής Τάσης www.marxismos.com. Έχει γραφτεί από τον βρετανό μαρξιστή Allan Woods και με εργαλείο την επαναστατική μέθοδο του μαρξισμού , εξετάζει, αναλύει και τις αιτίες και την σημασία της εκλογής του Ντ. Τραμπ στις ΗΠΑ και φωτίζει τις συνέπειες που θα έχει όχι μόνο για την Αμερική αλλά για ολόκληρο τον κόσμο. (-ΕΔ)

Κομμουνιστική Τάση/

<http://www.marxismos.com/international-mainmenu/2828-to-minyma-tis-eklogis-toy-tramp.html>

Δημοσιεύθηκε : Πέμπτη 24/11/2016 □ - Γράφτηκε από: Άλαν Γουντς

Την Τετάρτη 9 Νοεμβρίου, ο «ελεύθερος κόσμος» πάγωσε στην είδηση του νέου ηγέτη του.

Το μήνυμα της εκλογής του Τραμπ-Allan Woods

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:24 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:53

Ο Ντόναλντ Τζ. Τραμπ, εξελέγη 45ος πρόεδρος των ΗΠΑ. Το σοκ εξαπλώθηκε αμέσως σε όλο τον κόσμο, καθώς τα γεγονότα διέψευσαν όλες τις δημοσκοπήσεις.

Το κατεστημένο και τα πολιτικά του κόμματα συνταράχθηκαν. Η Χίλαρι Κλίντον, η εκλεκτή του αμερικάνικου και διεθνούς κατεστημένου, είχε δηλώσει πως αν εκλεγεί ο Τραμπ «δεν θα αναγνωρίζω πια αυτήν τη χώρα». Όμως η Κλίντον και η αστική τάξη, δεν είχαν κατάφερι να αναγνωρίσουν την πραγματική κατάσταση στις ΗΠΑ, αλλά και σε κάθε άλλη χώρα στον κόσμο.

Η εκλογή Τράμπ περιγράφεται συχνά ως πολιτικός σεισμός. Η αναλογία είναι ακριβής. Κάτω από την επιφάνεια, η κοινωνία βράζει από δυσαρέσκεια, οργή και απογοήτευση. Όπως κάτω από την επιφάνεια της Γης υπάρχουν αφάνταστες δυνάμεις που ψάχνουν ένα δρόμο προς τα πάνω, έτσι και στην κοινωνία αυτές οι δυνάμεις αναζητούν έκφραση, την οποία δεν βρίσκουν στα υπάρχοντα κόμματα και ηγέτες.

Το φαινόμενο δεν εντοπίζεται μονάχα στις ΗΠΑ. Ήδη εκφράστηκε στο αποτέλεσμα του βρετανικού δημοψηφίσματος για την ΕΕ. Αλλά αυτές οι εκλογές είναι χίλιες φορές σημαντικότερες απο το Brexit. Αυτό που βλέπουμε σήμερα δεν είναι τίποτα περισσότερο ή λιγότερο από μια πολύ σημαντική καμπή στην παγκόσμια ιστορία. Ο «Economist» την παρομοίασε με την πτώση του τείχους του Βερολίνου, σχολιάζοντας πως «η Ιστορία επέστρεψε και εκδικείται».

Η στάση της άρχουσας τάξης

Η άρχουσα τάξη βλέπει τον Τράμπ ως κίνδυνο, εν μέρει επειδή είναι «ανορθόδοξος» και δύσκολος στο να ελεγχθεί, αλλά κυρίως επειδή οι δημαγωγικές επικλήσεις του στην εργατική τάξη και η αποκήρυξη του κατεστημένου της Ουάσινγκτον δημιούργησε επικίνδυνες ψευδαισθήσεις και κέντρισε εκατομμύρια ανθρώπων στη βάση της εναντίωσης στο στάτους κβο. Αυτός είναι και ο λόγος που το κατεστημένο χρησιμοποίησε όλα τα μέσα για να του φράξει το δρόμο προς το Λευκό Οίκο. Του ύψωσαν όσα εμπόδια μπορούσαν, και απέτυχαν.

Καθυστερημένα, τα επιτελεία της άρχουσας τάξης άρχισαν να αντιλαμβάνονται την ζωντανή πραγματικότητα. Ήταν μια διαμαρτυρία ενάντια στην ανισότητα, η οποία έχει

Το μήνυμα της εκλογής του Τραμπ-Allan Woods

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:24 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:53

φτάσει πρωτοφανή επίπεδα. Ενάντια στην ανεργία και την εργασιακή ανασφάλεια, ενάντια στην εξουσία μιας διεφθαρμένης ελίτ μερικών πάμπλουτων που διαχειρίζονται την Ουάσινγκτον σαν οικογενειακή επιχείρηση. Ενάντια στις πολιτικές δυναστείες Μπους και Κλίντον, που μεταβίβαζαν την πολιτική εξουσία σαν να άφηναν την κληρονομιά τους με μια διαθήκη και μεταχειρίζονταν την πολιτική εξουσία σαν προσωπική τους ιδιοκτησία. Πάνω από όλα, ήταν μια διαμαρτυρία από ανθρώπους που αισθάνονταν πως κανείς δεν τους ακούει και δεν ενδιαφέρεται για την τύχη τους.

Μια αντίστοιχη παρατήρηση έκαναν οι «Financial Times», το πιο αντιπροσωπευτικό όργανο της Βρετανικής άρχουσας τάξης, σε άρθρο τους με τίτλο «Η νίκη του Ντόναλντ Τραμπ είναι εντολή να ανατιναχθεί η Ουάσινγκτον»:

«Θα χρειαστεί κάποιος χρόνος ώστε να εμπεδωθούν οι βαθύτερες επιπτώσεις της εκλογής Τραμπ. Όλοι οι δημοσκόποι διάβασαν εσφαλμένα τις διαθέσεις του αμερικάνικου κοινού. Εκλέγοντας έναν άνθρωπο που οι ψηφοφόροι γνώριζαν πως δεν θα σεβαστεί τις συνταγματικές λεπτότητες των ΗΠΑ, η Αμερική έστειλε στην Ουάσινγκτον το εκλογικό ανάλογο ενός βομβιστή αυτοκτονίας. Η εντολή του Τραμπ είναι να ανατινάξει το σύστημα. Η πρόβλεψή του περί «Brexit επί δέκα» ήταν επεικής. Η Μ. Βρετανία μπορεί να κλυδωνίστηκε, αλλά οι επιπτώσεις της επιλογής της είναι σε μεγάλο βαθμό τοπικές.

Αντίθετα, οι ΗΠΑ, είναι ο δημιουργός και ο θεματοφύλακας της μεταπολεμικής παγκόσμιας τάξης. Ο Τραμπ βάσισε όλη την προεκλογική του εκστρατεία σε έναν ξεκάθαρο όρκο να βαδίσει μακριά από αυτή την τάξη. Το πώς ακριβώς θα υλοποιήσει την ατζέντα του «η Αμερική πρώτα» είναι δευτερεύον αυτή τη στιγμή. Το αμερικάνικο κοινό έχει στείλει ένα ξεκάθαρο μήνυμα. Ο υπόλοιπος κόσμος θα πράξει αναλόγως».

Διεθνείς επιπτώσεις

Ο Ντόναλντ Τραμπ δεν φαίνεται να ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για τον υπόλοιπο κόσμο. Όμως ο υπόλοιπος κόσμος ενδιαφέρεται πολύ για τον Τραμπ. Η εκλογή του προκάλεσε έκπληξη, ή πιο σωστά πανικό, στις κυβερνήσεις ανά την υφήλιο. Συνήθως, ο κερδισμένος υποψήφιος των αμερικάνικων προεδρικών εκλογών θα έπρεπε να αναμένει τα άμεσα συγχαρητήρια των πολιτικών αρχηγών των άλλων χωρών. Αυτής όμως της εκλογής, επακολούθησε εκκωφαντική σιωπή, την οποία έσπασε μόνο η Μαρίν Λεπέν – η οποία συνεχάρη τον Τραμπ για τη νίκη του τρεις ώρες πριν την ανακοίνωση του αποτελέσματος – ακολουθούμενη λίγο αργότερα από τον Βλάντιμιρ Πούτιν.

Οι τίτλοι των εφημερίδων στη Γερμανία ήταν σχεδόν πένθιμοι. Μια εφημερίδα διακήρυξε με στυλ «Αποκάλυψης» πως «η αυτοκαταστροφή της Δύσης συνεχίζεται». Το Υπουργείο Εξωτερικών της Γερμανίας είπε ωμά πως αυτό δεν ήταν το αποτέλεσμα στο οποίο ήλπιζε η κυβέρνηση αλλά και ο λαός της Γερμανίας. Δυστυχώς όμως, δεν είναι ο λαός της Γερμανίας, αλλά ο λαός των ΗΠΑ, που αποφασίζει για το ποιος θα κάτσει στο Οβάλ Γραφείου του Λευκού Οίκου. Η Άνγκελα Μέρκελ ήταν αναγκασμένη να απευθύνει συγχαρητήριαομιλία, η οποία ήταν σε τόνο αξιοσημείωτα ψυχρό και τυπικό.

Εντελώς αντίθετη ήταν η αντίδραση της Μόσχας, η οποία χαρακτηρίστηκε από απροκάλυπτη ευφορία. Οι αντιπρόσωποι στη Δούμα χειροκρότησαν δυνατά στο άκουσμα των νέων, και ο Βλάντιμιρ Πούτιν δεν έχασε χρόνο να συγχαρεί προσωπικά τον Τραμπ. Η αιτία δεν αποτελεί μυστικό. Γενικά, η εξωτερική πολιτική δεν θα είναι μεταξύ των κύριων προτεραιοτήτων του Τραμπ. Το μόνο σημείο στο οποίο έχει εκφραστεί απολύτως ξεκάθαρα, είναι πως επιθυμεί τη βελτίωση των σχέσεων με τη Ρωσία.

Ο Πούτιν εξέφρασε την επιθυμία, ο νέος ένοικος του Λευκού Οίκου να κάνει βήματα στην κατεύθυνση της βελτίωσης των Αμερικανο-Ρωσικών σχέσεων, διαφυλάσσοντας ταυτόχρονα φυσικά, τα συμφέροντα και των δύο κρατών – δηλαδή τους τραπεζίτες και τους καπιταλιστές και των δύο κρατών. Το εάν η εκφρασμένη από τον Τραμπ επιθυμία για καλύτερες σχέσεις με τη Ρωσία θα υλοποιηθεί, ανήκει στη σφαίρα των υποθέσεων, καθώς τα συμφέροντα των «δύο κρατών» είναι ιδιαιτέρως ανταγωνιστικά μεταξύ τους.

Σε κάθε περίπτωση, το Κρεμλίνο θα προσπαθήσει αδιαμφισβήτητα να εκμεταλλευτεί την υπάρχουσα πολιτική αστάθεια και σύγχυση στην Ουάσινγκτον μέσα στους επόμενους μήνες για να προωθήσει τα δικά του συμφέροντα σε παγκόσμια κλίμακα, ξεκινώντας με μια ολομέτωπη επίθεση στην Συρία. Ο Ομπάμα δυσανασχετεί γι' αυτό αλλά δεν κάνει τίποτα. Ο Τραμπ ως τώρα δεν έχει δηλώσει τίποτα.

Αμερική, Ρωσία και Συρία

Ο Τραμπ έχει υποσχεθεί να εντείνει τον αγώνα κατά του Ισλαμικού Κράτους στην Συρία. Αλλά αυτό σημαίνει στενότερο συντονισμό μεταξύ των ΗΠΑ και της Ρωσίας, η οποία είναι πλέον η κυρίαρχη δύναμη στη χώρα αυτή. Οι άνθρωποι, συμπεριλαμβανομένων και ορισμένων «αριστερών», που φωνάζουν συνεχώς πως «κάτι πρέπει να γίνει», διεκδικούν

Το μήνυμα της εκλογής του Τραμπ-Allan Woods

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:24 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:53

μια ζώνη απαγόρευσης πτήσεων «για ανθρωπιστικούς λόγους». Αλλά αυτό είναι αδύνατο χωρίς μια σοβαρή εδαφική στρατιωτική παρουσία, που μόνο οι ΗΠΑ είναι σε θέση να παράσχουν.

Το να απαιτείται να επέμβουν οι ιμπεριαλιστές για να λύσουν τα προβλήματα του συριακού λαού δεν είναι απλώς ανόητο, αλλά εγκληματικό. Εχουν άραγε ξεχάσει αυτοί οι άνθρωποι ότι το χάος που επικρατεί στη Μέση Ανατολή προήλθε από τα αποτελέσματα της εγκληματικής εισβολής στο Ιράκ από τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και τους συμμάχους του; Εχουν ήδη ξεχάσει τις καταστροφές που προκλήθηκαν από τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στο Αφγανιστάν και τη Λιβύη; Και δεν γνωρίζουν ότι οι ίδιοι οι ιμπεριαλιστές τους οποίους καλούν να «σώσουν το Χαλέπι» συνεργάζονται ενεργά με τους Σαουδάραβες συμμάχους τους στο βομβαρδισμό σχολείων και νοσοκομείων στην Υεμένη, τη σφαγή αμάχων και τη σκόπιμη χρήση του θανάτου από ασιτία ως πολεμικό όπλο;

Αλλά ας αφήσουμε αυτή την ανοησία στην άκρη. Το γεγονός είναι ότι οι δυνατότητες της Αμερικής στη Συρία είναι εξαιρετικά περιορισμένες. Υπάρχουν μόνο δύο επιλογές. Η πρώτη είναι μια στρατιωτική επέμβαση μεγάλης κλίμακας - με χερσαίες δυνάμεις - για να προσπαθήσει να αντιστρέψει την κατάσταση. Αυτό αποκλείεται τόσο για στρατιωτικούς όσο και για πολιτικούς λόγους. Το μάθημα του Ιράκ και του Αφγανιστάν είναι ότι είναι πολύ εύκολο να εμπλακεί κανείς σε έναν πόλεμο στη Μέση Ανατολή, αλλά εξαιρετικά δύσκολο να απεμπλακεί στη συνέχεια. Και μετά την πανωλεθρία στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, το αμερικανικό κοινό δεν έχει καμιά διάθεση για νέες περιπέτειες εκτός συνόρων.

Η δεύτερη επιλογή είναι να κάνει μια συμφωνία με τη Ρωσία. Στην πραγματικότητα, αυτή η επιλογή έχει ήδη γίνει αποδεκτή, έστω και απρόθυμα, από τη διακυβέρνηση Ομπάμα. Ο Τράμπ απλώς λέει δημόσια αυτό που είναι κατανοητό από όλους τους σοβαρούς ανθρώπους. Τώρα η Ρωσία είναι αυτή που αποφασίζει για τη Συρία. Ως εκ τούτου, είναι πολύ πιθανό ότι ο Τράμπ θα προσπαθήσει να καταλήξει σε κάποιο είδος συμφωνίας με τον Πούτιν. Ο ισχυρός άνδρας του Κρεμλίνου θα προτείνει μια συμφωνία που θα αφήνει τον έλεγχο της Ουκρανίας σε αυτόν και θα εγγυάται ότι το ΝΑΤΟ δεν θα κάνει καμία περαιτέρω προώθηση στις πρώην δημοκρατίες της Σοβιετικής Ένωσης ή τις πρώην σοβιετικές σφαίρες επιρροής, συμπεριλαμβανομένης της Συρίας.

Σε αντάλλαγμα, στην Αμερική θα μπορούσε να δοθεί ελευθερία κινήσεων στις δικές της σφαίρες επιρροής, συμπεριλαμβανομένης της Λατινικής Αμερικής. Αυτό θα έχει σοβαρές συνέπειες για την Κούβα και τη Βενεζουέλα. Πρόσφατα η προσοχή της Ουάσιγκτον έχει επικεντρωθεί στη Μέση Ανατολή και την Άπω Ανατολή. Αλλά θα στρέψει τώρα την προσοχή της για άλλη μια φορά στη Λατινική Αμερική. Αν υλοποιήσει τις υποσχέσεις της

Το μήνυμα της εκλογής του Τραμπ-Allan Woods

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:24 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:53

προεκλογικής του εκστρατείας, ο Τραμπ θα χρησιμοποιήσει την ρεπουμπλικανική πλειοψηφία και στα δύο σώματα του Κονγκρέσου για να σαμποτάρει τη φιλελευθεροποίηση των σχέσεων με την Κούβα που υλοποιείται από τον Ομπάμα.

Στην Βενεζουέλα η κατάσταση γίνεται κρίσιμη, καθώς η αντεπαναστατική αντιπολίτευση εκμεταλλευόμενη την οικονομική κρίση, τον υπερπληθωρισμό, την έλλειψη τροφίμων και τη ακραία ανασφάλεια, περνάει στην επίθεση. Μέχρι στιγμής δεν έχουν καταφέρει να ανατρέψουν την κυβέρνηση, αλλά τα πράγματα φαίνεται να πλησιάζουν στο αποκορύφωμα. Όσο περισσότερο οι Μπολιβαριανοί ηγέτες ταλαντεύονται ενόσωπαρμένουν στην εξουσία, τόσο πιο απελπιστική θα γίνεται η κατάσταση. Η προεδρία του Τραμπ θα συμπέσει με τη στιγμή που η Βενεζουέλα θα φτάνει στο κρισιμότερο σημείο.

Τα έκτακτα μέτρα που πάρθηκαν από την κυβέρνηση της Βενεζουέλας δεν θα είναι επαρκή για να αποφευχθεί μια χρεωκοπία, πιθανότατα μέσα στους επόμενους δώδεκα μήνες. Η απειλή της πτώχευσης, θα δώσει στην αντιπολίτευση νέες ευκαιρίες για να ξεκινήσει μαζικές διαμαρτυρίες που μπορεί να καταλήξουν σε βία και αιματοχυσία. Η όλη κατάσταση δημιουργεί μια καθοδική σπείρα που μπορεί να καταλήξει μόνο σε μια άμεση αντιπαράθεση μεταξύ των ανταγωνιστικών δυνάμεων. Η νίκη του Τράμπ θα δώσει αναμφίβολα ώθηση στις αντεπαναστατικές δυνάμεις, οι οποίες μπορούν να αναμένουν μεγαλύτερη στήριξη από την Ουάσιγκτον για τις επιθετικές ενέργειές τους.

Όπου και να κοιτάξει κανείς βλέπει ότι η Ουάσιγκτον αντιμετωπίζει μια ταραχώδη κατάσταση, με εκρήξεις να ετοιμάζονται σε όλα τα επίπεδα. Αλλά όσο και να θέλει ο Τραμπ να γυρίσει την πλάτη του στον υπόλοιπο κόσμο και να «κλείσει την πόρτα» της Αμερικής προκειμένου να επικεντρωθεί στην αντιμετώπιση των εγχώριων προβλημάτων, οι φλόγες που έχουν φουντώσει πέρα από τα σύνορα των Ηνωμένων Πολιτειών θα απαιτήσουν την προσοχή του. Αν δεν τους δώσει την πρέπουσα σημασία, αυτές οι φλόγες θα απειλήσουν να κάψουν την πόρτα του σπιτιού, ή ακόμα και το ίδιο το σπίτι.

Ο Τραμπ και το NATO

Η νίκη του Τραμπ έχει σημάνει συναγερμό σε χώρες όπως η Πολωνία και τα κράτη της Βαλτικής, που φοβούνται νέα επιθετικότητα της Ρωσίας στην παγκόσμια κλίμακα. Ο Τράμπ, ο οποίος έχει ήδη εκφράσει το σκεπτικισμό του για το ρόλο του NATO, απαιτεί από την Ευρώπη, τη Νότια Κορέα και την Ιαπωνία να «πληρώσουν το μεριδίό τους στο λογαριασμό». Αυτό σημαίνει να αναγκαστούν να αυξήσουν τις εξοπλιστικές δαπάνες, και ως

Το μήνυμα της εκλογής του Τραμπ-Allan Woods

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:24 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:53

εκ τούτου να μειώσουν περαιτέρω το βιοτικό επίπεδο. Έτσι, εκφράζεται πολιτική «η Αμερική πρώτα» σε μετρητά.

Φυσικά, η απάντηση ήταν κραυγές διαμαρτυρίας από τους «συμμάχους» της Αμερικής. Οι Ευρωπαίοι φοβούνται ότι μια αμερικανική υποχώρηση προς τον απομονωτισμό θα αποδυναμώσει σοβαρά το ΝΑΤΟ, αφήνοντας τις χώρες της πρώτης γραμμής της Ανατολικής Ευρώπης ευάλωτες στη Ρωσία, αν και σε αντίθεση με την προπαγάνδα κινδυνολογίας που διαχέεται από τους Πολωνούς και τους Εσθονούς, η Ρωσία δεν έχει καμία πρόθεση να αποπειραθεί να τις πάρει πίσω δια της βίας. Αυτό που θέλει ο Πούτιν είναι να αποκτήσει τον αποκλειστικό έλεγχο στην «αυλή» του.

Οι Ευρωπαίοι διαμαρτύρονται για τις ενέργειες της Ρωσίας στην Ουκρανία, αγνοώντας το ρόλο των δυτικών παρεμβάσεων που προκάλεσαν το χάος εξαρχής. Η Μόσχα θα ήθελε να καταλήξει σε μια συμφωνία με τους Αμερικανούς και τους Ευρωπαίους που θα της αφήσει τον έλεγχο της περιοχής. Ο Τραμπ έχει δηλώσει ότι ο ίδιος είναι πρόθυμος να επιτρέψει στη Ρωσία να κρατήσει την Κριμαία. Αυτό είναι κάτι που κατά πάσα πιθανότητα δεν μπορεί να αντιστραφεί και οι Αμερικανοί το γνωρίζουν.

Η Ευρώπη βρίσκεται σε πολύ αδύναμη θέση. Οι ηγέτες της μιλάνε για τη δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού στρατού. Αλλά αυτό είναι αδύνατο. Τα εθνικά συμφέροντα της κάθε χώρας θα μπουν σε πρώτη προτεραιότητα, και θα ήταν αδύνατο να καθοριστεί μια κοινή διοίκηση. Η έναρξη των διαπραγματεύσεων για το Brexit και οι εκλογές στη Γερμανία και τη Γαλλία θα αποδυναμώσουν την Ευρώπη ακόμη περισσότερο. Συνεπώς, δεν τίθεται ζήτημα ενός ενωμένου δυτικού μετώπου που να μπορεί να ασκήσει αποτελεσματική πίεση στη Μόσχα.

Κατά συνέπεια, είναι πολύ πιθανό ότι η διακυβέρνηση Τραμπ θα τερματίσει τις κυρώσεις κατά της Ρωσίας, ή τουλάχιστον θα επιτρέψει κάποια χαλάρωση της πίεσης, προκειμένου να διευκολυνθεί μια συμφωνία με το Κρεμλίνο. Ο Τραμπ θα ασκήσει τεράστιες πιέσεις ώστε να βάλει όρια στην επέκταση του ΝΑΤΟ στην πρώην σοβιετική σφαίρα. Και οι Ουκρανοί θα ανακαλύψουν σύντομα την αλήθεια της δήλωσης: «Τα έθνη δεν έχουν φίλους, μόνο συμφέροντα». Αυτό δεν θα αρέσει καθόλου στους Ευρωπαίους συμμάχους της Ουάσινγκτον, αλλά θα πρέπει να το αποδεχτούν.

Οι οικονομικές συνέπειες της εκλογής του Τραμπ

Το μήνυμα της εκλογής του Τραμπ-Allan Woods

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:24 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:53

Οι αγορές, που δεν περιμένουν για κανέναν και για τίποτα, δενάργησαν να εκφράσουν το σοκ τους για το εκλογικό αποτέλεσμα. Η εκλογή του Τραμπ προκάλεσε άμεσα απότομη πτώση στα χρηματιστήρια Ασίας και Ευρώπης. Τεράστια χρηματικά κεφάλαια αποσύρθηκαν από τις χρηματιστηριακές αγορές σε αναζήτηση ασφαλών καταφυγίων όπως ο χρυσός, του οποίου η τιμή κατέγραψε απότομη άνοδο, το ιαπωνικό γιεν και το ελβετικό φράγκο.

Στην πραγματικότητα, η οικονομική πολιτική του Τραμπ δεν είναι καινούρια. Είναι ένα σύνολο συγχυσμένων και αντιφατικών ιδεών, όπου Κεϋνσιανοί ελλειμματικοί προϋπολογισμοί συνδυάζονται με μονεταριστικές φορολογικές μειώσεις. Από καπιταλιστική σκοπιά, πρόκειται για οικονομικό αναλφαβητισμό. Τα φορολογικά κίνητρα σε συνδυασμό με μια μεγάλη αύξηση στις δημόσιες επενδύσεις στις υποδομές της μεγαλύτερης οικονομίας του κόσμου θα λειτουργήσει ως ερέθισμα που μπορεί να ενισχύσει προσωρινά την οικονομία. Αλλά δημιουργεί επίσης, προβλήματα και κινδύνους.

Μειώσεις των φόρων, που θα ευνοούσαν τους πλούσιους σε συνδυασμό με τεράστιες κρατικές επενδύσεις στις υποδομές, θα οδηγήσουν σε αυξανόμενα ελλείμματα. Σύμφωνα με κάποιες εκτιμήσεις το χρέος ως ποσοστό προς το ΑΕΠ θα αυξανόταν κατά 25% έως το 2026. Τελικά, αυτή είναι μια έτοιμη συνταγή για μια νέα οικονομική κρίση. Η ετυμηγορία του «Economist» ήταν ξεκάθαρη: «Μετά τη μέθη της νίκης, οι λαϊκίστικες πολιτικές τελικά καταρρέουν κάτω από τις ίδιες τους τις αντιφάσεις».

Ωστόσο, το πραγματικό περιεχόμενο του οικονομικού προγράμματος του Τραμπ είναι ο προστατευτισμός. Είναι ένας υπέρμαχος του απομονωτισμού, ακολουθώντας μια παλιά καθιερωμένη αμερικάνικη παράδοση. Όταν λέει «η Αμερική πρώτα», το εννοεί. Όταν υπόσχεται να κάνει την Αμερική και πάλι ένδοξη, εννοεί πως θα το κάνει σε βάρος του υπόλοιπου κόσμου.

Η υπεράσπιση αυτή του προστατευτισμού απειλεί ολόκληρο τονιστό του παγκόσμιου καπιταλιστικού οικονομικού συστήματος. Αντιμετωπίζεται με τρόμο από πολιτικούς και οικονομολόγους παγκόσμια, οι οποίοι ορθώς προειδοποιούν ότι αν εφαρμοστεί θα οδηγήσει όχι απλά σε μια οικονομική πτώση, αλλά σε μια βαθιά ύφεση σε παγκόσμια κλίμακα. Μακριά από το να προστατεύσει τις θέσεις εργασίας, θα οδηγούσε σε μαζική ανεργία σε μια κλίμακα χωρίς προηγούμενο μετά τη δεκαετία του '30. Από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και έπειτα, η πραγματική κινητήρια δύναμη της παγκόσμιας οικονομικής ανάπτυξης υπήρξε η επέκταση του παγκόσμιου εμπορίου. Η μεγάλη ύφεση της δεκαετίας του 1930 ήταν το αποτέλεσμα των προστατευτικών πολιτικών, των ανταγωνιστικών υποτιμήσεων και μιας οικονομικής προσέγγισης στη λογική του να «εξάγουμε τα προβλήματα στους γείτονες». Και η Ιστορία μπορεί να επαναληφθεί.

Μια ήττα μπορεί να σημάνει την πτώση του Ρέντσι και να βοηθήσει στην ενίσχυση του λαϊκιστικού Κινήματος των Πέντε Αστέρων, το οποίο τάσσεται υπέρ της εξόδου της Ιταλίας από το ευρώ. Οι συνέπειες για το μέλλον της Ευρωζώνης και ακόμη και της ίδιας της ΕΕ θα ήταν σοβαρότατες. Εάν, όπως φαίνεται αναπόφευκτο, η απαίτηση για δημοψηφίσματα σχετικά με την παραμονή ενισχυθεί περαιτέρω, όχι μόνο το μέλλον του ενιαίου νομίσματος, αλλά και της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα είναι σε κίνδυνο.

Ο Τραμπ απειλεί να καταργήσει τη Συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου της Βόρειας Αμερικής (NAFTA) και να ματαιώσει τη Διατλαντική Συμφωνία Εμπορίου και Επενδύσεων (TTIP) μεταξύ των ΗΠΑ και της ΕΕ. Η επικύρωσή της είχε ήδη πολλά εμπόδια, αλλά με την άφιξη του Τραμπ είναι τώρα καταδικασμένη. Η νίκη του Τράμπ σηματοδοτεί επίσης το τέλος της Δι-Ειρηνικής Συμφωνίας (TPP), η οποία προβλεπόταν να δώσει ώθηση στο ΑΕΠ της Ιαπωνίας κατά 2,7% έως το 2030. Και η ιαπωνική οικονομία είναι ένα από τα βασικά στοιχεία τόσο για την Ασία όσο και για την παγκόσμια οικονομία.

Το μεξικάνικο πέσο έπεσε κατακόρυφα, όταν ανακοινώθηκε το αποτέλεσμα των αμερικάνικων εκλογών. Αν ο Τραμπ κινηθεί προς το να υλοποιήσει την υπόσχεσή του για αποχώρηση των ΗΠΑ από τη συμφωνία NAFTA, τότε θα επέλθει ένα θανάσιμο πλήγμα για τις εξαγωγές του Μεξικό, βυθίζοντας τη χώρα σε μια βαθιά κρίση με εκρηκτικές κοινωνικές και πολιτικές συνέπειες. Ο Τράμπ έχει στο στόχαστρο επίσης τη Βραζιλία, για την οποία οι ΗΠΑ είναι η δεύτερη μεγαλύτερη ξένη αγορά, ως μια από τις χώρες με τις οποίες οι εμπορικές συμφωνίες πρέπει να «αναπροσαρμοστούν».

Ο Τράμπ κατηγορεί την Κίνα για «βιασμό» της Αμερικής. Ως η δεύτερη μεγαλύτερη οικονομία στον κόσμο πλέον, η Κίνα αντιπροσωπεύει περίπου το μισό του εμπορικού ελλείμματος της Αμερικής. Ο Τράμπ απειλεί να επιβάλει τιμωρικούς εμπορικούς δασμούς στις κινεζικές εισαγωγές, για παράδειγμα 45% στον κινεζικό χάλυβα. Η επιβολή των τμηματικών εμπορικών δασμών θα χτυπήσει τις κινεζικές εξαγωγές, ιδίως στον τομέα των ηλεκτρονικών ειδών. Αυτό αναπόφευκτα θα οδηγήσει το Πεκίνο σε εμπορικούς φραγμούς - αντίποινα, πράγμα που θα μπορούσε να καταλήξει σε έναν ανοιχτό εμπορικό πόλεμο με την Κίνα. Αυτό επίσης, θα δημιουργήσει μια κατάσταση παρόμοια με εκείνη της Μεγάλης Ύφεσης της δεκαετίας του 1930.

Ακόμα κι αν ο Τράμπ αποφεύγει ένα ανοιχτό εμπορικό πόλεμο, υπάρχουν πάμπολλοι τρόποι εισαγωγής προστατευτικών μέτρων από την πίσω πόρτα: η ψήφιση νόμων που θα απαιτούν ένα ορισμένο ποσοστό των αγαθών που πωλούνται στην αμερικανική αγορά να έχει

Το μήνυμα της εκλογής του Τραμπ-Allan Woods

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:24 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:53

παραχθεί στις ίδιες τις ΗΠΑ, ή νόμων σχετικά με την ασφάλεια και την υγιεινή ή για την «προστασία του περιβάλλοντος» και ούτω καθεξής. Κάτι τέτοιο θα οδηγούσε και αυτό σε αντίποινα. Είτε έτσι είτε αλλιώς, το αποτέλεσμα θα είναι να συμπιεστεί το παγκόσμιο εμπόριο και η ανάπτυξη και να αυξηθούν όλες οι αντιθέσεις σε παγκόσμια κλίμακα.

Η Ευρώπη είναι ακόμα πιο ευάλωτη από την Κίνα προς τους ψυχρούς ανέμους προστατευτισμού που πνέουν από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού. Περίπου το 14% των εξαγωγών προϊόντων από τη ζώνη του ευρώ πηγαίνουν στην Αμερική. Παρ' ότι αυτό το ποσοστό είναι μικρότερο από το αντίστοιχο 18% της Κίνας, η Αμερική αντιπροσωπεύει περίπου το 40% της πρόσφατης αύξησης στις εξαγωγές της Ευρωζώνης. Έτσι, ο αμερικανικός προστατευτισμός παρουσιάζει μια ακόμη μεγαλύτερη απειλή για την Ευρώπη από ό, τι για την Κίνα.

Μετά από οκτώ χρόνια ύφεσης, από την οποία οι καπιταλιστές έχουν αγωνιστεί ανεπιτυχώς να απεγκλωβίσουν τους εαυτούς τους, η παγκόσμια οικονομία παραμένει σε εύθραυστη κατάσταση. Το ενιαίο νόμισμα παραμένει εξαιρετικά επισφαλές. Μετά από χρόνια λιτότητας και πτώσης του βιοτικού επιπέδου, τίποτα δεν έχει λυθεί. Ο Ομπάμα επισκέφθηκε πρόσφατα την Ελλάδα, ώστε να εκφράσει την «αλληλεγγύη» του. Υπάρχει ένας υπαινιγμός ότι θα ήταν διατεθειμένος να βοηθήσει στην αποπληρωμή των χρεών της χώρας. Αλλά τώρα είναι απίθανο να πληρώθει έστω και ένα σεντ από τον απομονωτιστή Τραμπ.

Η ψήφος της Βρετανίας τον Ιούνιο, για αποχώρηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ήταν μια πρώτη προειδοποίηση του αντισυστημικού συναισθήματος που αναπτύσσεται. Παρόμοιες φυγόκεντρες τάσεις υπάρχουν όμως και στη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ιταλία και άλλες χώρες. Οι συνέπειες της νίκης του Τράμπ θα γίνουν αισθητές στο ιταλικό δημοψήφισμα για τη συνταγματική μεταρρύθμιση στις 4 Δεκεμβρίου, όπου ο πρωθυπουργός Ματέο Ρέντσι μπορεί κάλλιστα να αντιμετωπίσει μια παρόμοια ανταρσία.

Φασιστικός κίνδυνος με την εκλογή Τραμπ;

Το άμεσο αποτέλεσμα της επιτυχίας του Τραμπ θα δώσει ώθηση σε δεξιά αντι-μεταναστευτικά κόμματα, όπως το Εθνικό Μέτωπο στη Γαλλία και το κόμμα του GeertWilders στην Ολλανδία. Η Μαρίν Λεπέν θέλει να επαναλάβει την επιτυχία του Τραμπ, όταν η Γαλλία εκλέξει νέο πρόεδρο τον Απρίλιο - Μάιο του 2017. Συνεπώς, μπορούμε να αναμένουμε τη συνήθη θορυβώδη εκστρατεία τμημάτων της Αριστεράς, που θα φωνάζουν

Το μήνυμα της εκλογής του Τραμπ-Allan Woods

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:24 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:53

για τον υποτιθέμενο «κίνδυνο του φασισμού».

Ο μαρξισμός είναι μια επιστήμη, και όπως κάθε άλλη επιστήμη χρησιμοποιεί μια ακριβή ορολογία για το χαρακτηρισμό των φαινομένων. Ο φασισμός είναι μια πολύ συγκεκριμένη μορφή αντίδρασης. Με την κλασική έννοια, είναι ένα μαζικό κίνημα των μικροαστών και του λούμπεν προλεταριάτου, που έχει ως στόχο να καταστρέψει πλήρως το εργατικό κίνημα, και είναι σε θέση να το πράξει λόγω της βάσης που διαθέτει στις μάζες.

Ο Χίτλερ όχι μόνο κατέστρεψε τα εργατικά κόμματα και τα συνδικάτα, αλλά έκλεισε ακόμη και τους σκακιστικούς ομίλους των εργαζομένων. Υπό την εξουσία των Ναζί, η αστική δημοκρατία αντικαταστάθηκε από μια απολυταρχική δικτατορία. Το εργατικό κίνημα τσακίστηκε και η εργατική τάξη μετατράπηκε σε απομονωμένα μεταξύ τους άτομα. Με μια στρατιά από κατασκόπους και πληροφοριοδότες σε κάθε πολυκατοικία, οι Ναζί ήταν σε θέση να το κάνουν αυτό.

Είναι αλήθεια ότι ο Ντόναλντ Τράμπ είναι ένας λυσσαλέος αντιδραστικός, φανατικός ρατσιστής και ορκισμένος εχθρός του εργατικού κινήματος. Αλλά δεν είναι ο Αδόλφος Χίτλερ ή ο Μουσολίνι. Είναι ένας δεξιός δημαγωγός, αλλά βασίζει τον εαυτό του στις δομές της αστικής δημοκρατίας. Σκοπός του δεν είναι ανατρέψει το σύστημα, ή έστω «να καθαρίσει το βάλτο της Ουάσιγκτον». Είναι να προωθήσει τον εαυτό του, την οικογένειά του και τα επιχειρηματικά του συμφέροντα. Αυτό σύντομα θα αποκαλυφθεί στην πράξη.

Πρέπει να διατηρήσουμε μια αίσθηση του μέτρου. Οι άνθρωποι που φωνάζουν διαρκώς για το «φασισμό» επιτελούν αρνητικό ρόλο, προκαλώντας σύγχυση, και τελικά αποπροσανατολίζοντας τις μάζες, έτσι ώστε όταν υπάρχει πραγματικός κίνδυνος από την αντίδραση, θα είναι ανήμπορες να αντιδράσουν επαρκώς. Είναι σαν τον ψεύτη βοσκό που φωνάζει συνεχώς για βοήθεια από το λύκο και όταν τελικά ο λύκος εμφανίζεται, κανείς δεν ανταποκρίνεται στις εκκλήσεις του.

Η λανθασμένη αντίληψη περί «μικρότερου κακού» οδηγεί απευθείας στο βούρκο της ταξικής συνεργασίας, όπως είδαμε στις ΗΠΑ όταν κάποια τμήματα της αριστεράς υποστήριξαν την υποψηφιότητα Κλίντον, στη βάση πως είναι το «μικρότερο κακό» σε σχέση με τον «φασίστα» Τραμπ. Ας θυμηθούμε επίσης, πως η νίκη του Τραμπ προετοιμάστηκε από τον Ομπάμα, ο οποίος οχτώ χρόνια πριν απέσπασε τεράστια υποστήριξη με το σύνθημα της «αλλαγής», αλλά δεν έφερε καμία αλλαγή.

Το μήνυμα της εκλογής του Τραμπ-Allan Woods

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:24 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:53

Αυτή η προσέγγιση είναι λανθασμένη στη θεωρία, και καταστροφική στην πράξη. Η Κλίντον και ο Τραμπ εκπροσωπούν ακριβώς τα ίδια ταξικά συμφέροντα. Αντιπροσωπεύουν την εξουσία των τραπεζών και των μονοπωλίων. Είναι στην πραγματικότητα το αριστερό και το δεξιό χέρι του ίδιου συστήματος. Ας θυμηθούμε το γεγονός ότι ήταν η Χίλαρι Κλίντον που έχασε από τον Ντοναλντ Τραμπ. Στην πραγματικότητα, η εκστρατεία της ήταν καταδικασμένη να αποτύχει, ακριβώς επειδή πολλοί σκέφτηκαν – σωστά – ότι η μια επιλογή είναι το ίδιο κακή με την άλλη. Πολλοί μάλιστα δήλωσαν πως ψήφισαν τον Τραμπ ως το «μικρότερο κακό»!

Η αντιδραστική φύση του προγράμματος του Τραμπ είναι ξεκάθαρη και δεν χρειάζεται να αναλυθεί περαιτέρω εδώ. Με Βουλή και Γερουσία ελεγχόμενες από τους Ρεπουμπλικάνους, ο Τραμπ θα περάσει περιοριστική για τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα νομοθεσία. Έχει δηλώσει πως θα επιλέξει δικαστές οι οποίοι θα ανατρέψουν δεδουλευμένα που ευνοούν την ισότητα στο γάμο και την προσβασιμότητα των γυναικών στην έκτρωση. Επίσης, θα μειώσει ή θα καταργήσει την προσβασιμότητα εκατομμυρίων φτωχών ανθρώπων στην υγεία. Όλα αυτά αντιπροσωπεύουν μια αντιδραστική δεξιά ατζέντα στην οποία πρέπει να αντισταθούμε με κάθε μέσο.

Φυσικά, είναι αναγκαίο να διεξάγουμε έναν αμείλικτο αγώνα ενάντια στον Τραμπ, τη Λεπέν και άλλους αντιδραστικούς. Αλλά η μόνη δύναμη στην κοινωνία που έχει τη δυνατότητα να διεξάγει αυτή την πάλη είναι η εργατική τάξη. Αυτό που χρειάζεται είναι η ενωμένη δράση των συνδικάτων και των εργατικών κομμάτων ενάντια στην αντίδραση σε κάθε της μορφή. Αλλά αυτό που δεν είναι αποδεκτό είναι να διακηρύττουμε την ενότητα όλων των υποτιθέμενων «προοδευτικών δυνάμεων» με σκοπό να «υπερασπιστούμε τη δημοκρατία», συμπεριλαμβάνοντας κόμματα και πολιτικούς της αστικής τάξης. Αυτή η τακτική είναι σίγουρη συνταγή για αποτυχία. Οι εκλογές στις ΗΠΑ ήταν η πιο ξεκάθαρη επιβεβαίωση για αυτό.

Και τώ ρα;

«Η Αμερική δεν ψήφισε τόσο για μια αλλαγή κόμματος, όσο για μια αλλαγή καθεστώτος» («Economist»)

Το πραγματικό νόημα του αποτελέσματος αυτού είναι πως το πολιτικό κέντρο

Το μήνυμα της εκλογής του Τραμπ-Allan Woods

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:24 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:53

αποσυντίθεται μπροστά στα μάτια μας. Η αμερικάνικη πολιτική πολώνεται με οξύτατους όρους μεταξύ δεξιάς και αριστεράς. Το γεγονός αυτό είναι που ανησυχεί περισσότερο την άρχουσα τάξη και τα επιτελεία της. Βεβαίως ο Τραμπ, ένας μεγιστάνας της αγοράς ακινήτων και δισεκατομμυριούχος, είναι κομμάτι του καπιταλιστικού συστήματος και δεν είναι πραγματικός κίνδυνος γι' αυτό. Αλλά οι δυνάμεις που έχει απελευθερώσει, αποτελούν πράγματι έναν τέτοιο κίνδυνο.

Γενιές τώρα, ο Αμερικάνικος καπιταλισμός, βασίζεται πολιτικά σε δύο κύριους πυλώνες: τους Ρεπουμπλικανούς και τους Δημοκρατικούς. Για όσο καιρό μπορεί κανείς να θυμηθεί, η πολιτική εξουσία περνά από τον ένα στον άλλο χωρίς κανείς να καταλαβαίνει ουσιαστική διαφορά. Με τα λόγια του Αμερικανού συγγραφέα Γκορ Βιντάλ, «η Δημοκρατία μας έχει ένα κόμμα – το κόμμα της ιδιοκτησίας, με δύο δεξιές πτέρυγες». Τώρα αυτή η πολύ βολική ισορροπία έχει διαταραχθεί.

Είναι σημαντικό πως για πρώτη φορά, σε αυτές τις εκλογές οι πολιτικοί στις ΗΠΑ άρχισαν να αντιλαμβάνονται την ύπαρξη της εργατικής τάξης. Η ίδια η έκφραση «εργατική τάξη» είχε εξαφανιστεί από το αμερικανικό πολιτικό λεξιλόγιο. Ως τώρα, αναφέρονταν μόνο στην «μεσαία τάξη». Όμως η κατάσταση εκατομμυρίων αποστερημένων και αποξενωμένων εργατών στις πολιτείες της «ζώνης της σκουριάς» στα Βόρεια τους ανάγκασε να στρέψουν το βλέμμα τους στην ύπαρξη της τάξης που παράγει τα πάντα και δεν κατέχει τίποτα. Ένας ανήσυχος πολιτικός αναλυτής σημείωσε με ταραχή: «υπάρχει πολύς θυμός εκεί έξω».

Ως ικανός δημαγωγός, ο δισεκατομμυριούχος Τραμπ κατάφερε να συνδεθεί με τη διάθεση εξέγερσης που εξαπλωνόταν, ιδιαίτερα στις παρακμάζουσες βιομηχανοποιημένες πολιτείες, όπως το Μίσιγκαν, το Ουισκόνσιν, και το Οχάιο. Παρουσιάστηκε ως ο ήρωάς τους, ο «υπερασπιστής» τους. Στην πραγματικότητα, ο Τραμπ είναι υπερασπιστής μόνο του εαυτού του. Όμως, απευθυνόμενος στη μάζα των δυσारेστημένων εργαζόμενων ανθρώπων, εφάρμοζε μία στρατηγική πολύ επικίνδυνη για την αμερικανική άρχουσα τάξη. Μια στρατηγική που τώρα ως εκλεγμένος Πρόεδρος θα τη μετανιώσει.

Η σημερινή περίοδος, είναι μια περίοδος βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, χαρακτηριζόμενη διεθνώς από βίαιες στροφές της κοινής γνώμης και προς τα δεξιά και προς τα αριστερά. Οι εργαζόμενες μάζες αναζητούν ένα δρόμο έξω από την κρίση, κοιτώντας πρώτα προς μια κατεύθυνση και μετά προς μια άλλη. Πριν οκτώ χρόνια, ο Ομπάμα επωφεληθήκε από αυτό το φαινόμενο χρησιμοποιώντας ως σημαία του την «αλλαγή». Αυτό είχε μια τεράστια ανταπόκριση. Όμως οι ελπίδες για μια αλλαγή με τον Ομπάμα τσακίστηκαν.

Το μήνυμα της εκλογής του Τραμπ-Allan Woods

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:24 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:53

Αυτό προκάλεσε μια οξεία αντίδραση, και μια στροφή στα δεξιά, η οποία όμως, περιέχει πολλά αντιφατικά χαρακτηριστικά. Στην τελευταία του προεκλογική ομιλία, ο Τραμπ «έκανε έκκληση» στην αμερικάνικη εργατική τάξη να κάνει επιτέλους τη φωνή της να ακουστεί. Στράφηκε στους «ξεχασμένους Αμερικανούς» - τα εκατομμύρια των ανέργων, απογοητευμένων και περιθωριοποιημένων ανθρώπων στη ζώνη της σκουριάς και άλλες παρηκμασμένες περιοχές που έχουν τσακιστεί από την κρίση του καπιταλισμού.

Αυτό το μήνυμα δεν βρήκε κλειστά αυτιά. Παραδοσιακά Δημοκρατικές πολιτείες όπως το Ουισκόνσιν, ψήφισαν Ρεπουμπλικάνους – η πιο σωστά Ντόναλντ Τραμπ. Αυτή είναι μια έκφραση της απελπισίας των ξεχασμένων εκατομμυρίων, των θυμάτων της καπιταλιστικής κρίσης. Πολλοί από τους υποστηρικτές του Τραμπ είχαν εντυπωσιαστεί από το σοσιαλιστικό μήνυμα του Σάντερς και θα τον ψήφιζαν, αλλά σε καμία περίπτωση δεν θα ψήφιζαν τη Χίλαρι Κλίντον, μια πολιτικό του Κατεστημένου, η οποία συμπυκνώνει όσα οι περισσότεροι Αμερικανοί σιχαινόνται.

Ο Πρόεδρος Τράμπ θα ανακαλύψει σύντομα πως μια μεγάλη νίκη φέρνει μαζί της και μεγάλες ευθύνες. Το πρόβλημα για τον Τραμπ είναι πως τώρα πρέπει να πραγματοποιήσει τις υποσχέσεις του. Δεν έχει πλέον καμία δικαιολογία για την αποτυχία. Δε θα μπορεί να κατηγορεί ένα Δημοκρατικό Κονγκρέσο που τον εμποδίζει. Θα βρίσκεται κάτω από την πίεση να υλοποιήσει τις υποσχέσεις του, και να τις υλοποιήσει γρήγορα.

Το πρόβλημα που θα αντιμετωπίσει ο Τραμπ είναι ότι η άρχουσα τάξη έχει πολλούς διαφορετικούς τρόπους να ελέγχει πολιτικούς και προέδρους, και έχει επαρκείς μοχλούς στα χέρια της για να εξασφαλίσει πως ο Τραμπ δεν θα διαφύγει του ελέγχου της. Στα χαρτιά, έχει τρομερή δύναμη στα χέρια του. Οι Ρεπουμπλικάνοι ελέγχουν αυτή τη στιγμή όχι μόνο το Λευκό Οίκο, αλλά και τη Βουλή των Αντιπροσώπων και τη Γερουσία. Βρίσκονται σε μια πολύ πιο ισχυρή θέση από ότι ο Ομπάμα 8 χρόνια πριν.

Ο απερχόμενος πρόεδρος, όχι χωρίς ίχνος κακεντρεχούς προσμονής, προέβλεψε πως ο Τραμπ θα αναγκαστεί να προσαρμόσει τις πιο ακραίες εκλογικές του υποσχέσεις στην πραγματικότητα της εξουσίας. Αυτή είναι και η διακαής ελπίδα του αμερικανικού και διεθνούς κατεστημένου. Το εάν αυτή η ελπίδα θα πραγματοποιηθεί, μένει να φανεί. Οι πρώτες ενδείξεις υποδεικνύουν πως ο Τραμπ υποχωρεί από την προεκλογική του δημαγωγία.

Μέχρι χτες απειλούσε με φυλάκιση της Κλίντον, μετά τις εκλογές την εξύμνησε για τη

Το μήνυμα της εκλογής του Τραμπ-Allan Woods

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:24 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:53

θαρραλέα της προεκλογική καμπάνια και την ευχαρίστησε για όσα έχει προσφέρει στον αμερικανικό λαό. Υποσχέθηκε την απέλαση 11 εκατομμυρίων παράνομων μεταναστών, αλλά τώρα δηλώνει πως ο αριθμός είναι πιο κοντά στα 2 με 3 εκατομμύρια. Το περίφημο τείχος που θα έχτιζε στα σύνορα με το Μεξικό φαίνεται να είναι κάτι πιο κοντά σε φράχτη. Ακόμα και το πρόγραμμα ασφάλισης-περίθαλψης του Ομπάμα («Obamacare»), λέει πως δεν θα καταργηθεί ακριβώς, αλλά απλα θα «μεταρρυθμιστεί» (αν και πιθανώς αυτό να σημαίνει ακριβώς το ίδιο πράγμα).

Η πρόταση του Τραμπ για ανατροπή της συμφωνίας του Παρισιού για την κλιματική αλλαγή προκάλεσε γενική κατακραυγή. Αλλά πέρα από την επίπτωσή της στο περιβάλλον, δεν θα μπορούσε να επιφέρει τα οικονομικά αποτελέσματα που περιμενε. Η υπόσχεσή του να αναγεννήσει την αμερικανική βιομηχανία άνθρακα είναι κενό γράμμα, καθώς είναι απίθανο να κάνει κάποιος την αναγκαία επένδυση γι' αυτό. Ούτε και είναι πιθανό ο Τραμπ, ως εκπρόσωπος των μεγάλων επιχειρήσεων, να πάρει μέτρα που θα βλάψουν την κερδοφόρα βιομηχανία μη ορυκτής ενέργειας, η οποία ανθεί στις ΗΠΑ τα τελευταία χρόνια.

Ο Τραμπ δήλωσε πως «αυτή δεν ήταν μια καμπάνια αλλά ένα μεγάλο κίνημα». Αυτό το κίνημα όμως τον ανέβασε στην κυβέρνηση, και η κυβέρνηση, όπως ξέρουμε, δεν είναι καθόλου ένα κίνημα, αλλά μια έξυπνη επιχειρηματική πρόταση. Το «καθάρισμα του βάλτου της Ουάσινγκτον», μια βασική υπόσχεσή του, ήρθε γρήγορα σε αντίθεση με την επιλογή των συνεργατών του, που αριθμούν στις γραμμές τους πολλά πολιτικά ερπετά τα οποία έχουν περάσει όλη τους τη ζωή κολυμπώντας πρόθυμα στον προαναφερθέντα βάλτο. Φυσικά, δεν ξέχασε και τα μέλη της οικογένειάς του, τα οποία κατέλαβαν σημαντικές θέσεις στην ομάδα του, ενώ την ίδια στιγμή διαχειρίζονται και τις κερδοφόρες επιχειρήσεις του.

Τον 19ο αιώνα στην Αμερική, οι έμποροι ταξίδευαν από πόλη σε πόλη στις Μεσοδυτικές πολιτείες μεταφέροντας κάσες γεμάτες φάρμακο μέσα κάρα. Αυτό το φάρμακο, γνωστό ως λάδι του φιδιού, υποτίθεται πως θεράπευε κάθε ασθένεια. Μη έχοντας πρόσβαση στις ιατρικές συμβουλές, πολλοί άνθρωποι αγόραζαν αυτό το λάδι του φιδιού και το κατανάλωναν, ελπίζοντας σε γρήγορα και απτά αποτελέσματα. Καθώς όμως αυτό το θαυματουργό φάρμακο ήταν κυρίως χρωματισμένο νερό, οι ελπίδες τους διαλύονταν σύντομα. Η κατάστασή τους, είτε παρέμενε στάσιμη, είτε χειροτέρευε εμφανώς, ανάλογα με τα υπόλοιπα υλικά που είχαν προστεθεί στο χρωματισμένο νερό.

Το επίπεδο της οργής που ακολουθούσε αντιστοιχούσε στις ελπίδες που είχαν προηγηθεί. Συχνά, οι περιπλανώμενοι πωλητές βρισκόντουσαν καλυμένοι με πίσσα και πούπουλα και διώχνονταν έξω από την πόλη. Ο Ντόναλντ Τραμπ πούλησε το «brand name» του σε ένα

Το μήνυμα της εκλογής του Τραμπ-Allan Woods

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:24 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:53

εκλογικό σώμα απελπισμένο για αλλαγή και έτοιμο να πιστέψει στο απίστευτο. Αλλά σύντομα, όλοι αυτοί θα αντιληφθούν πως αυτό που αγόρασαν δεν ικανοποιεί τους σκοπούς τους.

Τελικά, ο Ντόναλντ Τραμπ θα καταλήξει απλά άλλος ένας δεξιός συντηρητικός Πρόεδρος, που θα υπηρετήσει τα συμφέροντα των μεγάλων εταιριών. Ήδη οι πολιτικοί αναλυτές προβλέπουν πως ο Πρόεδρος Τραμπ θα είναι πολύ διαφορετικός σε σχέση με τον Τραμπ της προεκλογικής εκστρατείας. Αυτό θα προκαλέσει το ίδιο είδος απογοήτευσης στους Ρεπουμπλικάνους ψηφοφόρους, όπως προηγουμένως είχε γίνει με εκείνους που στήριξαν τις ελπίδες τους στον Ομπάμα.

Ο «Economist» προβλέπει πως ο Τραμπ θα αποτύχει, και το συμπέρασμά του είναι αξιοσημείωτο: «Ο κίνδυνος με τη λαϊκή οργή όμως, είναι πως η απογοήτευση από τον Τραμπ θα προστεθεί στην απογοήτευση που τον έφερε αρχικά στην θέση που βρίσκεται. Έτσι, η αποτυχία του, θα ανοίξει τον δρόμο για κάποιον ακόμα πιο αποφασισμένο να σπάσει το σύστημα».

Αυτή η διαδικασία θα πάρει χρόνο. Οι υπερβολικές ελπίδες μιας μεγάλης μερίδας της αμερικανικής κοινωνίας στην καινούρια κυβέρνηση θα διατηρηθεί για κάποιον καιρό. Με τα λόγια του ποιητή, «πηγάζει η ελπίδα αιώνια στον ανθρώπων τα στήθη». Αλλά τα γεγονότα, σταδιακά θα αποδυναμώσουν αυτή την ελπίδα, και θα προκαλέσουν μια ισχυρή αντίδραση. Στην πολιτική, όπως και στη μηχανική, κάθε δράση έχει μια ίση και αντίθετη αντίδραση. Αργά αλλά σίγουρα, ο τροχός θα γυρίσει. Θα προετοιμαστεί το έδαφος για μια ακόμα μεγαλύτερη στροφή προς τα αριστερά στο μέλλον.

Πολλοί από αυτούς που ψήφισαν τον Τραμπ είχαν εντυπωσιαστεί από το σοσιαλιστικό μήνυμα του Μπέρνι Σάντερς και το κάλεσμά του για μια «πολιτική επανάσταση ενάντια στην τάξη των δισεκατομμυριούχων». Θα ήταν προετοιμασμένοι να ψηφίσουν αυτόν, όχι όμως την Χίλαρι Κλίντον. Αλλά ο Σάντερς εξοβελίστηκε από τον μηχανισμό του Δημοκρατικού Κόμματος. Η επακόλουθη υποστήριξή του προς την Κλίντον (ως το «μικρότερο κακό») απογοήτευσε τους υποστηρικτές του οι οποίοι είτε δεν ψήφισαν, είτε ψήφισαν τους Πράσινους ή ακόμα και τον Τραμπ.

Ο Τραμπ πέτυχε γιατί υιοθέτησε μια σκληρή στάση απέναντι στο Ρεπουμπλικάνικο κατεστημένο. Αν ο Σάντερς είχε υιοθετήσει μια αντίστοιχα αδιάλλακτη στάση προς το κατεστημένο του Δημοκρατικού Κόμματος, θα ήταν σήμερα σε μια πολύ ισχυρή θέση. Αλλά

Το μήνυμα της εκλογής του Τραμπ-Allan Woods

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:24 - Τελευταία Ενημέρωση Δευτέρα, 05 Δεκέμβριος 2016 14:53

αυτό θα σήμαινε το σπάσιμο από το Δημοκρατικό Κόμμα. Και αυτό παραμένει ο μόνος δρόμος προς τα εμπρός.

Εχουμε εισέλθει σε μια περίοδο τρομερής αναταραχής, χάους και αβεβαιότητας σε παγκόσμια κλίμακα. Οι εκλογές στις ΗΠΑ είναι μόνο ένα σύμπτωμα αυτού του γεγονότος. Η παλιά τάξη παραπαίει και κατευθύνεται προς την πτώση. Οι μάζες εισέρχονται στην πολιτική ζωή. Στα αρχικά στάδια η σύγχυση είναι αναπόφευκτη. Οι μάζες δεν μαθαίνουν από τα επαναστατικά βιβλία. Μαθαίνουν μόνο από την εμπειρία, και θα είναι μια οδυνηρή εμπειρία. Αλλά αυτή η εμπειρία θα οδηγήσει σε συμπεράσματα. Οι μάζες στις ΗΠΑ βρίσκουν τον βηματισμό τους. Τα νέα στρώματα εργατών και νέων είναι φρέσκα και ανέγγιχτα από τις γενιές ρεφορμιστικών και σταλινικών ηγεσιών. Είναι ανοιχτά σε επαναστατικές ιδέες – κάτι που αποδείχθηκε πέρα από κάθε αμφιβολία με την εκστρατεία του Σάντερς.

Αυτή η διαδικασία θα χρειαστεί καιρό. Θα υπάρξουν πολλές άνοδοι και πτώσεις: περιόδοι μεγάλων αγώνων θα ακολουθηθούν από ήττες, απογοήτευση, ακόμα και αντίδραση. Ας μην ξεχνάμε ότι ακόμα και στην Ρωσία το 1917, η Φεβρουαριανή Επανάσταση ακολουθήθηκε από την ήττα των Ιουλιανών και την Κορνιλοφική αντίδραση. Αλλά αυτές με τη σειρά τους προετοίμασαν τη νέα, νικηφόρα άνοδο που οδήγησε στην Οκτωβριανή Επανάσταση. Αργά ή γρήγορα αυτή η κίνηση θα βρει την έκφρασή της σε ένα γνήσιο κίνημα στην κατεύθυνση της κοινωνικής αλλαγής: δηλαδή στην κατεύθυνση της σοσιαλιστικής επανάστασης. Μεγάλα γεγονότα προετοιμάζονται. Τι ευχαρίστηση να ζούμε και να αγωνιζόμαστε σε μια τέτοια εποχή!

Λονδίνο, 18η Νοεμβρίου

Μετάφραση : Αλέξης Μητσόπουλος, Λέανδρος Παπαδόπουλος, Απόστολος Δαγρές

Επιμέλεια: Πάτροκλος Ψάλτης